

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania M. B.
przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 24 kwietnia 2025 r.,
wniosku ubezpieczonego z dnia 7 kwietnia 2025 r. o uzupełnienie postanowienia
Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2025 r., sygn. akt I USK 249/24,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 lutego 2025 r., I USK 249/24 Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 27 marca 2024 r., III AUa 664/22 oraz poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z 15 września 2022 r., VI U 44/20 i umorzył postępowanie, ponieważ pismem z 27 grudnia 2024 r. organ rentowy poinformował Sąd Najwyższy, że o wydaniu przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji decyzji z 13 listopada 2024 r. o wyłączeniu zastosowania wobec odwołującego się art. 15c, art. 22a oraz art. 24a ustawy zaopatrzeniowej oraz o wydaniu decyzji wykonawczych z 18 grudnia 2024 r. ustalających na nowo wysokość emerytury oraz renty inwalidzkiej. Pełnomocnik

odwołującego się M.B. wniósł o uzupełnienie postanowienia o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o uzupełnienie postanowienia o rozstrzygnięcie o kosztach sądowych został oddalony, ponieważ organ rentowy wydał decyzje uwzględniające żądania odwołującego się nie z własnej inicjatywy, w wyniku zaakceptowania stanowiska procesowego odwołującego się, lecz wskutek interwencji podmiotu trzeciego wobec postępowania w niniejszej sprawie – Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz jego decyzji o wyłączeniu zastosowania przepisów ustawy zaopatrzeniowej obniżających świadczenia wobec odwołującego się. Do umorzenia postępowania nie doszło zatem wyniku czynności podjętych samodzielnie przez stronę postępowania (organ rentowy) w wyniku swegoistnego przyznania się do popełniania błędu w ocenie na etapie wydania decyzji o obniżeniu świadczenia albo uwzględnienia racji przedstawionych w toku postępowania kasacyjnego przez odwołującego się. Nie można w tej sytuacji mówić o tym, by organ rentowy przegrał postępowanie w niniejszej sprawie (art. 98 par. 1 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[r.g.]